

[Undervisningsministeren.]

Teater i København fra Hovedstaden eller Hovedstadskommunerne. Dette Spørgsmaal har ofte været drøftet, og der har været ført Forhandlinger, men disse har aldrig ført til noget. De er bl. a. strandet paa, at i hvert Fald Københavns Kommune siger, at den har et Mellemværende med Staten, idet denne Kommune er ulige stillet overfor Staten i Forhold til alle Landets øvrige Kommuner, og man kender jo Summen; det er omtrent 4 Mill. Kr., som Københavns Kommune skulde faa mindre, end den vilde faa, hvis den var inde under de samme Regler, som Landets øvrige Kommuner er. Saa længe Københavns Kommune har denne Baggrund, vil det vistnok være vanskeligt at naa til et Resultat. En anden Sag var det, hvis dette Mellemværende forsvandt, og Københavns Kommune blev ligestillet med de andre Kommuner. Jeg har naturligvis følt mig for, men jeg har paa den anden Side været klar over, at tog man dette Spørgsmaal op, vilde man volde saadanne Vanskeligheder, og Forhandlingerne vilde trække saa længe ud, uden at de maaske alligevel førte til noget Resultat, at det vilde forhindre det, der maa være Formaalet nu, hurtigt at naa til en Nyordning, fordi det, som flere Talere med Rette har fremhævet, er paa høje Tid, hvis Teatret skal gaa fuldt rustet til Dobbeltscenens Aabning næste Efteraar.

Det ærede Medlem spurgte mig, om der dog ikke var noget tilbage af Feuen, som ganske vist er ophævet i 1919. Af den egentlige Feu ikke, men Direktøren har en vis Mulighed for at give et mindre Beløb som Vederlag en Gang for alle til Personer, der paa særlig Maade har haft særligt Arbejde i en Sæson. Dernæst er der nogle enkelte Kunstnere, som er antaget ved særligt Engagement — altsaa ikke ansat i pensionsberettigende Stilling —, og som har faaet deres Engageringsordning formet saaledes, at en Del af deres Løn bestaar i en Spillepræmie, men det gælder kun nogle ganske faa. Ulempen ved den gamle Feu-Ordning, der oprindeligt var godt ment, er klar, Fordelen ved den, uden Ulempen, søger dette Lovforslag at gennemføre ved en tantiêmæssig Ordning.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om der var lovet Kapellet noget. Ja, jeg har i et offentligt Interview forleden Dag sagt dette, at under Lønforhandlingerne i 1925 viste det sig meget vanskeligt at komme til en Ordning mellem Teatret og Kapellet, og der blev derfor i Lønregulativet indsat en Løfteparagraf om, at naar

Dobbeltscenen blev gennemført, skulde der optages en Forhandling med en Lønforbedring for Øje. Det vil jeg antage, Teaterchefen loyalt vil søge at gennemføre. Hvad er en Lønforbedring? Ja, det maa naturligvis afhænge af hele Stillingen, men et saadant Løfte har Kapellet, og det bør man loyalt søge at gennemføre, idet Kapellet's Arbejde jo vil blive noget udvidet, det kan ikke nægtes.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen var inde paa Balletskolen. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, at jeg ikke havde nævnt Elevskolen med et Ord. Det har jeg dog, for netop paa det Sted, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen citerede, og som findes Sp. 1827, nævner jeg baade Elevskolen og Balletskolen for Børn og siger, at de opretholdes, selv om der maaske kan forhandles om Formerne. Det mener jeg ogsaa, og der har jo været Tanker fremme om en ændret Form. Naar vi ikke har sat noget ind i Lovforslaget derom, er det paa dette som paa saa mange andre Punkter, fordi vi simpel then har fulgt tidligere Tidens Praksis; i de gældende Teaterlove staar der intet som helst, ikke et Ord om Elevskole og Balletskole, men derfor har alligevel ingen anset det for berettiget at nedlægge dem.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde endvidere lige i Slutningen af sin Tale, ligesom ogsaa Ordføreren for det konservative Folkepartis Flertalsgruppe i hvert Fald i denne Sag, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, sagde det ganske kort — og jeg skal derfor heller ikke komme nærmere ind derpaa —, at det var maaske lidt ejendommeligt at se en socialdemokratisk Minister, der kunde tænke sig Muligheden af Privatdrift paa dette Omraade. Jeg var allerede inde derpaa i min Fremsettelsestale, hvor jeg sagde, at det vilde ikke principielt afskrække mig, og jeg kunde henvise til mange tidligere Udtalelser af mig her i Folketinget, mange Aar tilbage. Her drejer det sig ikke om Samfundsøkonomi, men om et kulturelt, et kunstnerisk Anliggende. Det ærede Medlem ved fra en anden Sag, at jeg ikke er Tilhænger af Statsdrift paa Religionens Omraade. Dér er jeg Tilhænger af Privat-sag; det staar endogsaa paa Socialdemokratiets Program meget udtrykkeligt. Paa det sidste Omraade er det ærede Medlem maaske Tilhænger af Statsdrift, fortsat Statsdrift, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem derfor vil erkende, at man af den Grund